

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. VI. Modus & ratio tentandi & probandi seipsum, vt ex tentationibus & probationibus, quibus exercetur ab alijs felicem habeat exitum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

CAPVT VI.

MODVS ET RATIO TENTANDI ET PROBANDI seipsum
vi extentionibus & probationibus, quibus exercetur ab alijs,
felicem habet exitum.

VT FELIX sit exitus omnium probationum & tentationum
praedictarum, plurimum inuatur in illo Ecclesiastici
consilio, ac documento: *a fili, in vita tua tenta animam
tuam*: quasi dicat, fungere officio Tentatoris erga te ipsum,
probando & exercendo te in varijs rebus, tibi molestis &
grauibus: vt experientiam sumas facultatis, & virium tua-
rum ad ferenda onera Religionis, ac Perfectionis, quam
desideras; & ad pugnandum in conflictibus, quos vereris in tuae vitae decur-
su, quem admodum etiam suadet Apostolus; dicens: *b Vosmetipso; tentate, si e-*
stis in fide: ipsi vos probate, an sitis firmi in Charitate, Humilitate, & Patientia,
religiosisque virtutibus quas profitemini.

DYABVS autem vijs id fieri potest: Prior est, exercendo aliqua difficilia,
& aspera in materia harum virtutum: vt earum veritas & soliditas depre-
hendatur. Si enim magnas, fortesque propriae voluntatis abnegationes
exerceas, intelliges: an tantum habeas de virtute obedientiae: vt, quando
opuserit, illam abneges; vt Dei ac Superiorum voluntatem sequaris; & si
humiliationes & voluntarias afflictiones exerceas; te ipsum probas, ac tetas:
vt intelligas, an humilitatem & patientiam habere possis, cum humiliationes
& afflictiones ferre cogaris. Huc autem tendit sententia illa Apostoli ad
hebraeos, qui per gentiles ac Iudaos a daemone tentabantur, & affligeban-
tur: vt scilicet ipsi met tentarent in seipsis firmitatem fidei suae. quasi eis di-
ceret: vt hanc firmitatem, & constantiam agnoscat, ne expectetis, vt Ty-
tanni & Carnifices suis vos cruciatibus tentent, ac probent; sed vosmetipso
probate seueris poenitentijs, & asperitatibus: vt intelligatis quantam vi-
rium facultatem habeatis ad eiusmodi facinora, cum occurrerint, aggre-
dienda & sustinenda. & ita olim faciebant, qui martyrij conflictum expe-
ctabant; in eo enim sese exercebant tempore pacis; & ipsi met faciebant se
carnifices sui ipsorum, subeuntes mortificationes aliquas graues, quae pec-
nam & dolorem inferrent. Quare qui cogitant religionem ingredi, debent
seipso probare, exercetes aliqua eorum quae postea sunt in Religione subitu-
ria experientiam sumant facultatis & virium, quas habent ad illa obeunda.
Et ipsius Nouitiatu tempore sponte debent huiusmodi sui ipsorum pro-

a Eccle. 7. 30
Quisque
seipsum
tentet.

b 2. Cor. 13. 5

1.
Duplex
sui ipsius
probatio.

bationes exercere, vt sic disponant se, ad eas subeundas, quas Prælati proponunt, aut dæmones obrudent: aut certè vt hac via illorum tentationum effugiant: quemadmodum fecit Sanctus quidam vir nomine Eusebius, de quo refert Theodoretus, quod ad puniendam quandam suam immodestiam in eleuandis absque causa oculis à terra, alligauit sibi ferream catenam ad collum, quam ita traxit, & alligauit cuidam alteri, qua erat accinctus; vt cogeretur semper habere caput demissum: in qua mortificatione perseverauit per quadraginta annos, dicens, se id facere non tam vt culpam illam in se puniret; quam quod hac ipsa lucta, quam contra seipsum continuè exercebat, expediebat se à multis alijs luctis, ac tentationibus, quibus dæmon ipsum afflixisset; qui, quod superbus sit eum refugit tentatio, quo intelligit, & facile timet, se vincendum: existimat autem id futurum, si eum aggrediatur, qui semper attendit: vt seipsum vincat. nam hæc victoria seipsum probat, & aptum reddit ad vincendos alios: propterea enim Sapiens dixit: *c meliorem esse patientem viro forti: & qui dominatur animo suo, expugnatore urbium*; & commune proloquium est: fortio rem esse, quam, qui fortissima vincit mœnia.

Patiens
melior viro
forti
c. *front. 16.*

2.

2.

POSTERIOR VIA & ratio, has probationes faciendi, est ipsa imaginatione apprehendere res molestas, & horrendas: quæ vt plurimum nobis possunt euenire. Cum enim eas nobis quasi occurrentes ante oculos posuimus; obseruare licet, quem animum & quantam fortitudinem caro & spiritus ipse ostendat in eis admittendis: aut pusillanimitatem & timorem earum, vt illas euitet ac fugiat. Sic enim experientiam sumimus & nos ipsos exstimulamur, ad eas acceptandas, & nos ipsos interne vincendos. Eum in modum, quo Cassianus loquens de ijs, qui manent in solitudine nec eis adest, qui aliquid faciendum iubeat, ipsosque in humiliationibus afflictionibus exerceat: ait: ad consequendas & augendas virtutes obedientiæ, humilitatis; & patientiæ, cogitent, & fingant, alios imperare ipsi graues, & asperas; aut euenire sibi aliqua, quæ pudorem aut ignominiam adferant. & tunc excitent seipsum ad huiusmodi prompta voluntate acceptanda. In hoc autem magna est prudentia adhibenda: ne talis probatio conuertatur in tentationem dæmonis, ad nostram perniciem. Quare non timidis & pusillanimitibus, sed feruentibus & strenuis hæc via seruetur: in lumq; se locum habet, vt ob oculos nobis res tales proponamus: quæ pœnam & dolorem adferunt statui nostro accommodatum; & quæ, vt plurimum, eueniunt. Estque omnino ad rem, eas præmittere alicui capto, ac pugnae spirituali valde difficili ac periculosa, quæ videtur imminere. Quomodo Christus Dux noster voluit ad nostram exemplum seipsum robare, antequam passionis conflictum ingrederetur: Ita enim seipsum

Probatio
propria
pseudog.
perniciis
nostra.

Collat. 19. c.

4.

horro Getsemani exercebat, excitans nouo quodam modo suam imagi-
 nationem representatione rerum omnium amararum, & ignominiosa-
 rum, quas erat subiturus: vt sic apprehensa producerent grauissimos affec-
 tus *d. timoris, e. tedii, tristitia, & f. agonie*, cum tanto sensu, quasi caro ipsam
 pugnam Passionis effugeret vellet. Sed prodijt statim spiritus ad pugnandum
 & vincendos illos affectus: qua victoria obtenta, etiam ipsa caro ani-
 mam & spiritum assumpsit, ad sustinendam pugnam passionis, quam
 expectabat: in qua victor etiam euasit, sicut in prima. Hunc in modum
 debet tentare, & probare teipsum proponens tibi ob oculos res ama-
 ras, & pœnam adferentes, quæ sunt in lege Dei, & in statu in quo es; & in ip-
 so insigni facinore, quod aggredieris. Quod si videris carnem timores
 multos & angustias proferre: pugnandum tibi est, & seridè luctandum, do-
 nec victoriam obtineas: offerendo teipsum magna voluntatis promp-
 titudine ad labores imminentes. Et hæc prima victoria disponet te, multum-
 que iuuabit, ad obtinendam secundam, cum ad ipsam pugnam perueneris.
 Quare ad præueniendas dæmonis tentationes, plurimum refert, has
 probationes esse expertum, & victorem ex eis euasisse: nam & ipse dæmon
 refugit tentare eum, quem videt adeò firmo & generoso animi decreto
 munatum. Ac propterea Sanctus Basilius dixit: eos, qui de statu perfe-
 ctionis assumendo cogitant, debere se adeò firma voluntate, certoque ac
 resolutio iudicio munire: vt maligni spiritus non audeant suis tentationi-
 bus eos aggredi. Quæ sententia significat: eosdem malignos spiritus ve-
 teri, eos aggredi, quos vident tanta constantia munitos: ne pudore suffusi
 a pugna recedant. Sed etsi dæmones experiri fortunam velint suis tenta-
 tionibus: & persecutionibus; generosa tamen hæc animi resolutio, labores
 ac molestias acceptandi, quas ob oculos positas aut imaginatione conce-
 ptas vident us, plurimum ad eas vincendas confert. Solet enim Dominus
 propter huiusmodi fauore & auxilijs eam remunerare, vt graues nobis non
 sint; sed potius iucundum, eas aggredi, & cum eis congregari. Vt videre li-
 cet in eo, quod euenit tribus pueris, quibus Nabuchodonosor minabatur,
 nisi statuam auream adorarent, mittendos in fornacem ignis ardentis. Cui
 illi insigni animi resolutione & fortitudine responderunt: *Deus noster,*
quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, ô Rex,
liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, quia Deos tuos non colimus, etiam si in
 ipsa fornace igne consumamur. O virile animi decretum, diuinum po-
 tentiam quam humanam! in quo simul conuenerunt confessio diuinæ Omni-
 potentie ad eos ex illo igne liberandos, si vellet; & firmissima voluntatis
 resolutio diuina gratia adiuta, ad tantum iucundum tolerandum, si eos
 non vellet Deus liberare. Sed nec bonitati diuinæ voluntas, nec eius Om-

*d. Mar. 26-
 17.
 = Mar. 1435
 f. Luc. 22-4.*

*De consil.
 Mon. c. 20.*

Dan. 3. 17.

nipotentia potestas defuit. Nam vix tres pueri in fornacem missi fuerunt, cum descendit Angelus Domini in ipsam fornacem, & excussit flammam extra fornacem, & fecit medium fornacis quasi ventum rore flantem. Ex quo felicissimo exitu, licet intelligere, quanti Deus faciat generolum & efficacissimi decretum sustinendi & patiendi quidquid ipse voluerit, & occurrere obsequij eius causa. Dic igitur tentari, aut tibi ipsi: potens est Deus per suam Omnipotentiam liberare me à calamitatibus & amaritudinibus, quae occurrunt in vita Christiana, & Religiosa, & easdem valde mihi iucundas & suaues reddere: quod si hoc favore mecum uti noluerit; sed permittere me in cruce perpetua & amaritudine vivere: ego tamen certo decreui, deum mundi & auream carnis statuam non amplius adorare: cuius causa paratissimum, quemcunque calicem laborum & ærumnarum haurire, etiam amarissimæ illæ sint: invidiam & ipsam vitam, si opus erit, exponam: ut creatori meo in omnibus, quæ præcipit, fideliter semper obediam. Quod si ex toto corde & animo generolo hæc feceris: poteris certus esse, Deum Omnipotentem tibi ad futurum, & missurum è cælo Angelorum subsidium, venturumque futurum inspirationum, & rorem consolationum spiritualium in ea copia & abundantia, quæ tibi expediet: ut ex omnibus occurrentibus congressibus etiam gravissimis victor evadas.

Deus succurrit fortis.

Lib. 9. c. 33.

EST AUTEM operæ pretium advertere, in utroque prædicto modo probationum, quòd licet adhuc in sæculo manens, vel initio Tyrocinij, aliquid in corde teneritatem & mollitiem sentias ad res temporales, quibus remanere cogitas: non tamen propterea debeas animum abijcere: nam statim ut que è sæculo exieris, brevi temporis decursu, affluente diuina gratia, nesciet tota illa affectio tenera, & cor reddetur forte & constans in obsequio diuino, ut valde futurum tibi sit iucundum, ea omnia deseruisse. Gemmarum autem Plinius generari in concha maris ex rore cælesti: quæ, quamdiu est in aqua, est mollis; sed statim atque extrahitur ex mari indurefcit, magnamque pulchritudinem acquirit. Ita bona desideria & proposita, quæ ex diuina vocatione concipis, quamdiu in sæculi mari hæres, aut etiam in ipsis iniuriis postquam illud deseruisti, mollitiem aliquam habent; & periculum est tempestate tentationum ne euanescant; at cum omnino sæculum deserueris, & occasiones, quæ in eo te retinebant: solidabuntur maiusque robur acquirunt; & vita ipsa religiosa erit tanquam preciosa margarita precij inestimabilis,

(..)